

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΛΟΓΟΣ
Κονδύλη 1 • Μαρούσι • Τ.Κ. 15122
Τ: 210 8062033, 210 8062017
E: front.logos@gmail.com
www.front-logos.gr

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2015

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό ματαιοπονούσε· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!».

Αν, όμως, ίσως/τυχαία πέσουν/χάσουν την εξουσία, όπως συμβαίνει συνήθως, τότε γίνεται αντιληπτό, πόσο τους έλειπαν οι φίλοι/ήταν στερημένοι από φίλους. Αυτό είναι εκείνο που αναφέρουν ότι είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε κατάλαβα, ποιους είχα πιστούς φίλους και ποιους άπιστους, όταν δε μπορούσα πια να ανταποδώσω τη χάρη ούτε στον ένα ούτε στον άλλο».

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυράφι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και με αυτό πληγώθηκε, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, που κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα με τα ξεφωνητά των υπηρετιών, ήρθε για να τη μαλώσει γιατί τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1α.

parem: την αφαιρετική ενικού αριθμού στο ίδιο γένος

pari

diu: τον συγκριτικό βαθμό

diutius

inopes: τη γενική πληθυντικού αριθμού στο ίδιο γένος

inopum

hoc: την ονομαστική πληθυντικού αριθμού στο ουδέτερο γένος

haec

quos (το 1ο στο κείμενο): την αφαιρετική ενικού αριθμού στο

quo

θηλυκό γένος

neutris: την ονομαστική ενικού αριθμού στο αρσενικό γένος

neuter

cultellum: την ονομαστική πληθυντικού αριθμού

cultelli

unguium: την κλητική πληθυντικού αριθμού

ungues

se: τη δοτική ενικού αριθμού στο α' πρόσωπο

mihi

eam: τη γενική ενικού αριθμού στο ίδιο γένος

eius

B1β.

Ea exempla sutores quosdam incitaverunt/-ere.

B2.

docēret : το σουπίνο στην αφαιρετική	doctu
respondēbat : τη δοτική του γερονδίου	respondendo
solēbat : τη γενική πληθυντικού αριθμού της μετοχής ενεστώτα στο θηλυκό γένος	solentium
perdidi : το α' ενικό πρόσωπο της υποτακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή	perdam
fit : το γερονδιακό στην ονομαστική ενικού αριθμού στο αρσενικό γένος	faciendus
cecidērunt : τη δοτική πληθυντικού αριθμού της μετοχής μέλλοντα στο ουδέτερο γένος	casuris
fuerint : το γ' πληθυντικό πρόσωπο της προστακτικής μέλλοντα	sunto
dixisse : το α' πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής παρατατικού στην άλλη φωνή	diceremur
ferunt : το γ' ενικό πρόσωπο της οριστικής ενεστώτα στην ίδια φωνή	fert
referre : το β' ενικό πρόσωπο της προστακτικής ενεστώτα στην άλλη φωνή	referre
interficiendo : το β' ενικό πρόσωπο της προστακτικής ενεστώτα στην άλλη φωνή	interficie
cognovisset : το β' πληθυντικό πρόσωπο της οριστικής μέλλοντα στην ίδια φωνή	cognoscetis
elapso : το γ' πληθυντικό πρόσωπο της υποτακτικής παρατατικού	elaberentur
resecandōrum : το γ' ενικό πρόσωπο της οριστικής συντελεσμένου μέλλοντα στην άλλη φωνή	resecuerit
obiurgandam : το απαρέμφατο του παρακειμένου στην άλλη φωνή	obiurgavisse

Γ1α.

«**Postquam Brutus vocatus est**».

Η μετοχή **vocatus** είναι χρονική μετοχή συνημμένη στο Υποκείμενο της πρότασης, Brutus. Ως μετοχή παθητικού παρακειμένου αναλύεται σε δευτερεύουσα χρονική πρόταση στην παθητική φωνή. Η ανάλυση γίνεται με το **postquam** το οποίο εκφέρεται πάντα με **Οριστική Παρακειμένου**. Η οριστική δηλώνει το πραγματικό γεγονός που μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη και ολόκληρη η πρόταση **το προτερόχρονο στο παρελθόν**, όπως και η μετοχή.

Γ1β.

«Quos fidos amicos habui?»

Γ1γ.

Homines dicunt **Porciam**, Bruti **uxorem**, cultellum tonsorium **poposcisse**.

Γ1δ.

«**Quod Tarquinius dixisse fertur exulans**».

Με την αλλαγή του ρήματος εξάρτησης το ειδικό απαρέμφατο **dixisse** εξαρτάται από το ρ. **fertur**, ρήμα προσωπικό και παθητικό. Έτσι, έχουμε ταυτοπροσωπία και το Υποκείμενό του τίθεται σε πτώση ονομαστική (**Tarquinius**), καθώς δεν ισχύει ο λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου αλλά το φαινόμενο της άρσης του λατινισμού. Ανάλογα, αλλάζει και η πτώση της μετοχής σε ονομαστική (**exulans**), ως συνημμένη στο **Tarquinius**.

Γ2α.

«**Id exemplum sutōrem quendam incitat, ut corvum doceat parem salutatiōnem**».

Η δευτερεύουσα βουλητική πρόταση θα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα **doceat**, ύστερα από εξάρτηση από ρήμα αρκτικού χρόνου, σύμφωνα με τους κανόνες της ακολουθίας των χρόνων. Συγκεκριμένα, ισχύει η ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων: οι βουλητικές προτάσεις εκφέρονται με υποτακτική ενεστώτα ή παρατατικού, ανάλογα με την εξάρτηση (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας).

Γ2β.

Αντίθετο του πραγματικού στο παρόν: «**Quodsi forte caderent, tum intellegeretur**».

Αντίθετο του πραγματικού στο παρελθόν: «**Quodsi forte cecidissent, tum intellectum esset**».

Γ2γ.

- **eius obiurgandae causa / gtiatia**: εμπρόθετη γενική γερουνδιακού (υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη)
- **ut (Brutus) eam obiurgaret** (τελική πρόταση)
- **qui eam obiurgaret** (αναφορική - τελική πρόταση)
- **obiurgatum eam** (αιτιατική σουπίνο)

*Επιμέλεια απαντήσεων
Διονυσία Καρβελά*